

MONTY'S FLYING CIRCUS

Nieuwsbrief jaargang 11 , nummer 1

WERKGROEP
**GRAUWE
KIEKENDIEF**

DE FOTOGRAAF EN
ZIJN FOTO

PAG 8

EEN GERINGDE
RUIGE DAME

PAG 10

COLOFON

STICHTING WERKGROEP GRAUWE KIEKENDIEF

Postbus 46, 9679 ZG Scheemda

Bezoekadres: Plattelandshuis Oost-Groningen

Nassaustraart 14, 9671 BW Winschoten

www.werkgroepgrauwekiekendief.nl

Twitter: @grauwekiek

Facebook: Werkgroep Grauwe Kiekendief

Omslagfoto: © Thijs Glastra

INHOUD

VOORWOORD	2
GOUDEN GRUTTO	3
EVEN VOORSTELLEN	4
PATRIJZEN TELLEN	6
FOTOGRAAF EN ZIJN FOTO	8
GERINGDE RUIGE DAME	10
VOGELAKKER-VELDDAG	12
PECH OF GELUKSVOGEL?	15
TELLEN OP SLAAPPLAATSEN	18
VOGELAKKERS VLAANDEREN	20
KIEK'N GORS WEEKEND	21
VAN ALLES WAT	22
AGENDA	25

We kijken erg uit naar het snel ontluikende voorjaar. Bij het uitkomen van deze nieuwsbrief zijn de eerste Bruine Kiekendieven met een datalogger alweer op de radar verschenen, en zullen we weten hoe de migratie is verlopen, en waar in Afrika onze vogels hebben gezeten. Daarna komen natuurlijk de Grauwe Kiekendieven terug. Op het moment van schrijven zijn een paar van onze vogels al in Europa, en een deel is in voorbereiding op de altijd lastige jump over de Middellandse Zee. We gaan het allemaal weer zien. Via de sociale media blijven we jullie op de hoogte houden van de ontwikkelingen.

De laatste maanden hebben we weer een paar belangrijke projecten verder kunnen brengen. Zo is een pilot in het Buitenland van Rhon voortvarend van start gegaan en maken we inhoudelijk serieus werk van het onderwerp 'natuurinclusieve landbouw'. In dit boeiende project werken we inhoudelijk op een enthousiasmerende wijze samen met Kenniscentrum Insecten [EIS Nederland](#) en met het Louis Bolk Instituut. De grootste blinde vlek rond het begrip 'natuurinclusieve landbouw' is de ecologie. Veel ambtenaren en de bekende projectensnuffelaars nemen om de haverklap het begrip 'natuurinclusief' in de mond. Bij deze mensen ontbreekt echter vaak het besef hoe moeilijk het is om ecologische kennis te laten doorwerken in

een sterk door economische wetmatigheden bepaald landbouwsysteem. Het Buitenland van Rhon zal ons leren hoe we de kloof tussen landbouw en het halen van doelen rond akkernatuur met een ander verdienmodel kunnen verkleinen. De ruim een kwart eeuw aan ervaring vanuit ons pragmatische werk komt nu geweldig van pas. We hebben er zin in om dit samen met provincie Zuid-Holland vorm te geven.

Dan een soort waar we de afgelopen winter veel tijd aan hebben besteed en lol aan beleefd: de uil met de korte oortjes. Zowel in Nederland als Vlaanderen

DE LAATSTE MAANDEN HEBBEN WE WEER EEN PAAR BELANGRIJKE PROJECTEN VERDER KUNNEN BRENGEN

hebben we met veel plezier flink werk gemaakt van het vergaren van substantiële kennis over aantallen en dieetkeuze, en hebben we dankzij oplettende waarnemers verrassende locaties van Velduilen in kaart gebracht. Wat een soort mensen, wat een soort!

Bij een goed draaiende stichting hoort ook uitbreiding van onze staf. In de volgende nieuwsbrief zullen vier nieuwe collega's zich voorstellen. Collega's die we inzetten in onder andere Vlaanderen, Zuid-Holland, Friesland en Drenthe. Allen in gebieden waar nieuwe vogelakkers zijn georganiseerd, allen in gebieden waar we de komende winter meer Velduilen, Blauwe Kiekendieven en Ruigpootbuizerds zullen registreren, en allen in innige samenwerking met andere partners, studenten en onze groeiende achterban met gemotiveerde vrijwilligers. Eigenlijk kunnen we in een nieuwsbrief maar een fractie kwijt van de dingen die we doen. Veel leesplezier, schroom niet ons te bellen als er vragen zijn, maar vooral erg veel mooie momenten in het veld toegewenst...

EERVOLLE VERMELDING GOUDEN GRUTTO AWARD 2017 VOOR PETER HARRY EN ELINE

OIKE
VLAANDEREN

Uitreiking van de speciaal ingestelde extra prijs aan Peter Harry Mulder en Eline Ringelberg, door Fred Wouters van Vogelbescherming Nederland. © Vogelbescherming Nederland

De Groningse akkerbouwers Peter Harry Mulder en Eline Ringelberg hebben een eervolle vermelding in de wacht gesleept bij de verkiezing voor de Gouden Grutto, een prijs voor boeren die rekening houden met de vogels bij hun bedrijfsvoering. Zowel bij de vakjury als bij de publieksstemming (met slechts 12 stemmen verschil) bereikten zij de tweede plaats. Vogelbescherming beloonde dat met een extra prijs van €1000,-.

Wij feliciteren Peter Harry en Eline met het feit dat zij akkervogels zo onder de aandacht hebben weten te brengen.

Een van de reacties op de website van Red de rijke weide:

*Beste Peter en Eline,
Van harte gefeliciteerd met de eervolle vermelding.
We kennen elkaar niet maar weet dat we erg genieten
van jullie vogelland en de grote groep geelgorzen.*

Wil je meer weten over de inzet van Peter Harry en Eline, lees dan het natuurbericht op Nature Today [“Boer biedt akkervogels de ruimte op zijn bedrijf”](#).

Mijn naam is Nieck Alderliesten, student 'Landscape and Environment Management' op de Hogeschool Inholland in Delft. Ik ben geboren en getogen in de Alblasserwaard (Zuid-Holland). In mijn omgeving ben ik actief betrokken bij verschillende natuurwerkgroepen; ik vind het erg belangrijk dat we de natuur in en buiten ons land beschermen.

Als jong ventje was ik dagelijks op de boerderij of in het veld te vinden. Op zoek naar nesten, de koeien binnenhalen of gewoon lekker vissen in de wetering achter in het land. Ik kan me nog goed herinneren dat het er altijd barstte van het leven. Je hoorde en zag allerlei vogels en er was naar mijn beleving toentertijd veel meer kleur en diversiteit in het boerenlandschap te vinden. Tegenwoordig lijkt dit allemaal veranderd. De landbouwmachines zijn nu ongeveer drie keer zo groot,

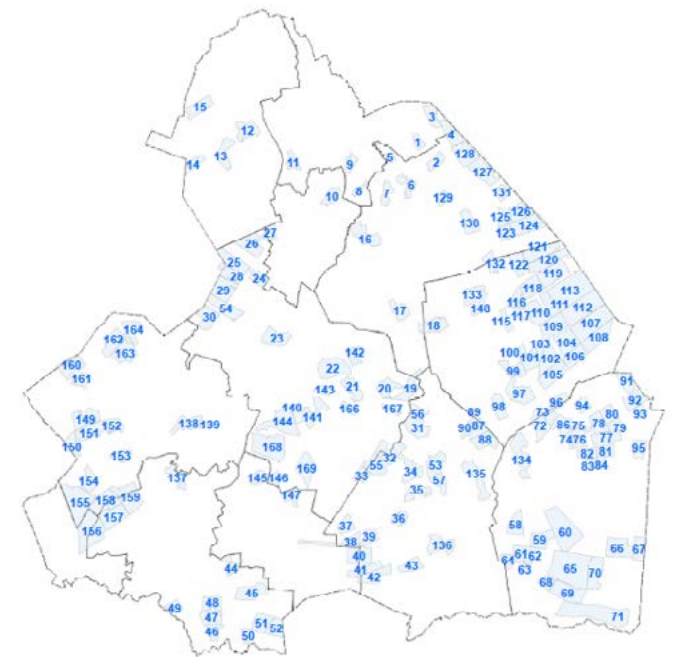
ALS JONG VENTJE WAS IK DAGELIJKS OP DE BOERDERIJ OF IN HET VELD TE VINDEN

alles is strak gemaaid en de diversiteit is vaak ver te zoeken.

Na het volgen en afronden van een mbo-koksopleiding heb ik twee jaar geschiedenis gestudeerd. Erg leuk, maar het was toch niet helemaal wat ik wilde. Het gevoel voor natuur is echter nooit verdwenen en ik ben achteraf heel blij dat ik voor mijn huidige opleiding heb gekozen. Graag wil ik iets betekenen voor de natuur en me inzetten voor de ontwikkeling en bescherming daarvan. Vorig jaar liep ik stage in de Nieuwkoopse Plassen en deed ik onderzoek naar de zeldzame Noordse Woelmuis.

Dit jaar ben ik voor mijn afstudeerstage in de periode februari tot juli bij Stichting Werkgroep Grauwe Kiekendief actief. Als afstudeeropdracht houd ik mij bezig met het onderzoek naar het voorkomen van Patrijzen in de provincie Drenthe. We hebben hiervoor 170 gebieden begrensd (zie figuur 1), welke geïnventariseerd worden in de avonduren. Dit doen we

in de periode maart - april. Hierbij krijgen we gelukkig heel veel hulp van vrijwilligers. Het inventariseren van patrijzen gebeurt door middel van het afspelen van het geluid van een roepend mannetjes Patrijs met behulp van een speaker. De Patrijzen zijn in deze tijd van het jaar erg territoriaal, en in veel gevallen zullen Patrijzen wanneer deze aanwezig zijn reageren op het geluid dat we afspelen. Waarnemingen van Patrijzen

Figuur 1: In het onderzoeksgebied Drenthe zijn 170 onderzoeklocaties begrensd waar gezocht gaat worden naar Patrijzen.

Patrijs tussen taxusstruiken in een kwekerij in Limburg.
© Nieck Alderliesten

worden ingetekend op een kaart en zo ontstaat er een verspreidingsbeeld van de soort in Drenthe. Verder staat het interviewen van faunabeheereenheden omtrent het voorkomen van Patrijzen op het programma, en ik zal waarnemingen uit waarneming.nl filteren om een nog vollediger verspreidingsbeeld voor Drenthe te kunnen presenteren.

De Patrijs is ook een doelsoort voor de provincie Drenthe. In de voorgaande jaren is al eerder onderzoek

gedaan naar Patrijzen in Drenthe, maar nog nooit op zo'n grote schaal. Er is toen vooral gezocht in akkergebieden waar de provincie agrarisch natuurbeheer heeft gerealiseerd. Met dit onderzoek willen we juist ook buiten die gebieden kijken. Nieuwe 'hotspots' kunnen zo in kaart gebracht worden. Ook willen we kijken naar de verhoudingen in het voorkomen van Patrijzen tussen het leefgebied 'open akker' en daarbuiten. Denk bijvoorbeeld aan de 'essen' die het Drentse landschap kenmerken. Het zou zomaar kunnen dat de dichtheden in deze meer kleinschalige- en meer besloten landschapstypen hoger liggen en dat er juist ook in deze gebieden maatregelen specifiek voor de Patrijs gerealiseerd zouden moeten worden. Dit betreft slechts een hypothese, maar met dit onderzoek hopen we onder andere antwoord te geven op deze vraag.

WE WILLEN 'HOTSPOTS' VAN PATRIJZEN IN KAART BRENGEN

In het onderzoeksrapport zal vervolgens een advies met aanbevelingen voor beheer- en beschermingsmaatregelen verwerkt worden. Met dit onderzoek is het interessant om iets verder op het

leefgebied in te zoomen en te kijken naar wat nou specifieke kenmerken zijn van het habitat waarin Patrijzen worden waargenomen. Waar moet het leefgebied nou precies aan voldoen en hoe kunnen we met beheer- en beschermingsmaatregelen sturen op het waarborgen van een gezonde patrijzenpopulatie in Drenthe?

Alle gebieden zijn inmiddels geïnventariseerd en de waarnemingen zijn binnen. Ik ben erg benieuwd naar wat het onderzoek dit jaar gaat brengen. Spannend!!!!

Patrijzen, ik heb daar wel wat mee! Wat het precies is en waar dat vandaan komt weet ik eigenlijk niet. Dat het voor mij iedere keer weer een 'highlight' is om een Patrijs te zien of te horen is overduidelijk!

Ik ben opgegroeid in het centrum van Amsterdam. Dus nostalgische gevoelens naar het platteland van de jaren '50 en '60, met volop Patrijzen en mooie kleinschalige landbouwgebiedjes zijn er zeker niet. Het is denk ik begonnen in de jaren '70. Ik kwam toen vaak op Texel, en als ik in mijn database met vogelwaarnemingen kijk staan daar toch wel redelijk wat Patrijzen in. Heel precies kan ik me dat niet herinneren, maar ook toen waren dat meer incidentele waarnemingen dan dat

**DAT HET VOOR MIJ IEDERE
KEER WEER EEN 'HIGHLIGHT'
IS OM EEN PATRIJS TE ZIEN OF
TE HOREN IS OVERDUIDELIJK!**

je structureel en regelmatig Patrijzen tegenkwam. In mijn eigen omgeving (inmiddels verhuisd naar Broek in Waterland, mooi landelijk dus) heb ik nooit Patrijzen gevonden. Incidenteel Patrijzen tegenkomen op Texel en verder nooit, versterkte natuurlijk het gevoel dat het toch wel bijzonderheden waren.

Aziatische Steenpatrijs, Lesbos 2013. © Bob Hogeveen

Maar ook de beestjes zelf spreken mij erg aan. Het zal een combinatie zijn van gedrag, uiterlijk, leefwijze e.d. Vooral het zien van Patrijzensoorten op vakanties en reizen was, en is, altijd weer iets speciaals.

Na mijn verhuizing naar Drenthe, zo'n 25 jaar geleden, is de 'gewone' Patrijs wat op de achtergrond geraakt. Je zag ze hier vrijwel nooit, en op Texel kwam ik ook niet meer. Een paar jaar geleden kwam daar opeens wat verandering in. Vanaf 2011 kwam ik af en toe weer eens Patrijzen tegen in mijn eigen omgeving. In 2013 en de jaren erna kwamen ze erg dichtbij en kwam ik koppeltjes tegen in het Hunzedal bij Annen, vlak buiten het dorp. Ik kreeg het gevoel dat het weer wat beter ging met de Patrijs, en dat voelde goed!

Met een oudere buurman, bij wie ik de laatste jaren regelmatig een bakje koffie ga drinken, komen de Patrijzen ook regelmatig ter sprake. Hij is wel opgegroeid op het platteland, in een boerengezin dat vlakbij Annen een boerderijtje had. In zijn jeugd, een kleine 80 jaar geleden, liepen de Patrijzen nog in groepjes op het erf en waren het heel gewone verschijningen. Er werd toen ook veel op de Patrijzen gejaagd, ook in wat latere jaren toen mijn buurman zelf ook jaagde. Patrijzenjacht leverde zo enkele tientallen dode Patrijzen aan de gordel op, die trots werden

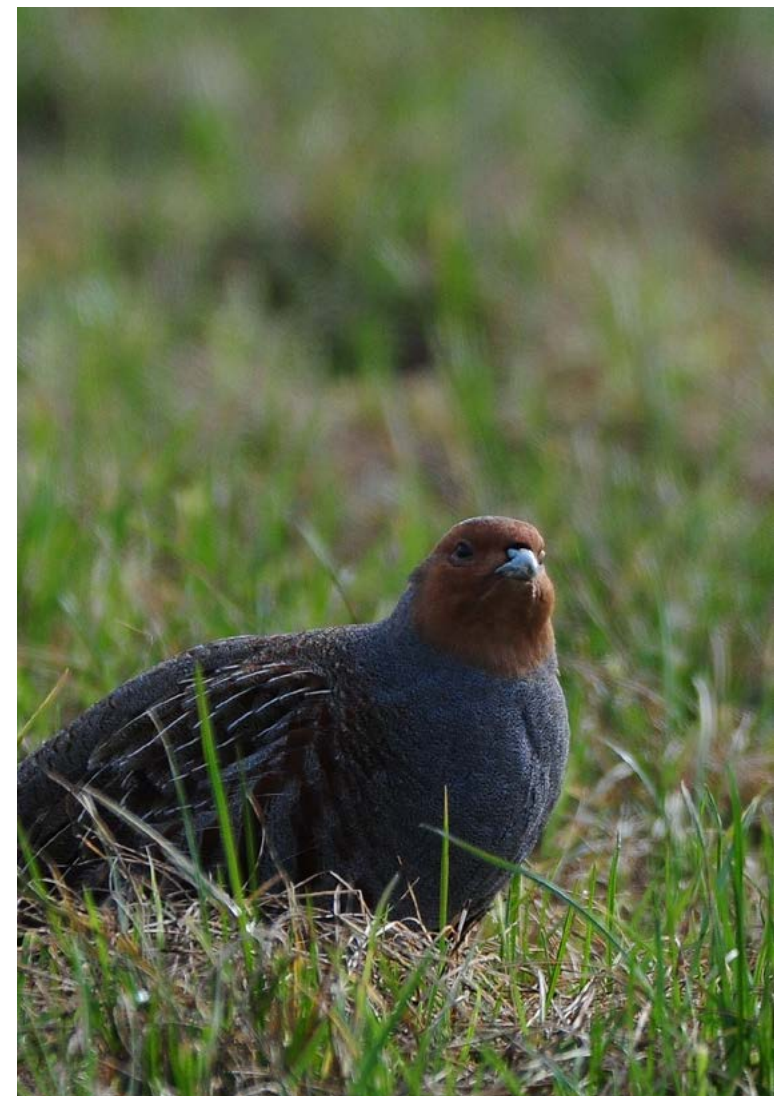
IN ZIJN JEUGD, EEN KLEINE 80 JAAR GELEDEN, LIEPEN DE PATRIJZEN NOG IN GROEPJES OP HET ERF EN WAREN HET HEEL GEWONE VERSCIJNINGEN

getoond in het café in Spijkerboor, waar de jagers na afloop samenkwamen voor een borrel. Iets wat ik natuurlijk met zeer gemengde gevoelens aanhoor...

Toen ik hoorde van het Patrijzenproject in Drenthe sprak dat me direct aan. Het sluit aan bij mijn gevoel dat het (misschien...) wat beter gaat met deze geweldige vogeltjes en ik wil graag bijdragen aan het verzamelen van informatie over hun voorkomen. Ik heb inmiddels mijn vier telgebieden bezocht. Helaas daarin maar één patrijs gevonden. Helemaal optimistisch ben ik daarom niet meer...

Maar ook als het tegenvalt met de Patrijzenstand in Drenthe, dan zal het onderzoek zeker bijdragen tot betere bescherming van de soort en zijn biotoop en dat zal er vast voor zorgen dat we in de toekomst wat meer Patrijzen tegenkomen in Drenthe.

De moeite waard om mee te doen dus!

© WGK

DE FOTOGRAAF EN ZIJN FOTO: BLIK OVER BOCHTJESPLAAT, LAUWERSMEER

MICHAEL
KOPIJN

IK SCHOOT ZO'N BEETJE ALLE BEESTEN DIE IK VOOR DE LENS KREEG

fotografiehutten te huren waar je schitterende platen kan schieten van vele soorten. Groot nadeel hiervan is dat de meeste foto's erg op elkaar lijken. Je kunt aan het type vijver of de (ingestoken) stam meestal al zien waar een bepaalde foto is gemaakt. Daarbij begon het technische aspect van de fotografie me te storen omdat ik hierdoor geregeld veel mooie momenten in het veld miste. Meestal was ik op het moment suprême meer bezig met de camera-instellingen dan met de vogel zelf. Het is erg leuk om te spelen met de ISO's, sluitertijd en diafragma plus te stoeien met achtergrond, compositie en dergelijke, maar het ging uiteindelijk toch ten koste van mijn natuurbeleving.

In de zomer van 2014 ben ik daarom overgestapt naar videoscoping. Telescoopmerk Swarovski bracht destijds een adapter voor de iPhone uit die je erg snel op je telescoop kan drukken. Ik heb nu 2700-4800mm tot mijn beschikking en kan in het veld opnames maken zonder te verstoren en zo het natuurlijke gedrag vastleggen. Eigenlijk veel leuker en leerzamer dan een foto! De spiegelreflex sleep ik nog wel mee

voor determinatiedoeleinden (bijv. bij het op leeftijd brengen) en voor het fotograferen van de zogenaamde 'skulkers' (kleine bruine vogeltjes die neurotisch in het dichte struikgewas foerageren), bosvogels en de 'binnen 50 meter zittende' vogels. Daarnaast komt de camera nog wel geregeld uit de tas voor fotograferen van landschappen en muziekbands.

Het afgelopen decennium heb ik met de spiegelreflex erg veel mooie vogelmomenten kunnen vastleggen in binnen-en buitenland. Hier in het noorden van Nederland zijn we rijkelijk bedeeld met fraaie natuurgebieden zoals de Onlanden, het Zuidlaardermeergebied, het nieuwe Roegwold, het Dollardgebied, en niet te vergeten het altijd dynamische Lauwersmeergebied. Maar om je te onderscheiden met vogelfotografie moet je van goeden huize komen en over een groot portie geduld beschikken. Ik haal uiteindelijk de meeste bevrediging uit landschapsfotografie, vooral ook omdat je de omstandigheden veelal zelf in de hand hebt. Daarvoor gebruik ik tegenwoordig een Canon EOS 5d Mark III in combinatie met de EF 16-35 f/4.0L IS plus Lee ND (grijs) en ND Grad (grijsverloop) filters.

Voor vogels is een snelle camera een must en grijp ik meestal de Canon EOS 1d Mark III plus de EF 300 f/4.0L IS met 1.4x Extender II (= $1.3 \times 300 \times 1.4 = 546\text{mm}$).

Natuurfotografie is een mooie hobby maar vergt de nodige discipline. Eind 2008 kocht ik mijn eerste spiegelreflexcamera en schoot zo'n beetje alle beesten die ik voor de lens kreeg. Tja, het is toch ook een soort van jagen. Op deze manier vergrootte ik mijn (soorten) kennis en gaandeweg verbreedde ook mijn interesse, niet alleen fotografisch gezien (micro & macro, landschap, portret, lange sluitertijden d.m.v. filters...) maar ook wat betreft alle 'randzaken' rondom het vogelen, zoals gedrag, anatomie, topografie, migratie, habitat, bescherming enzovoort. Daarbij kwam ik er ook al snel achter dat je voor een echt mooie plaat de nodige tijd en energie moet investeren. Meestal zitten vogels te ver weg, ook als je met 1000+mm door het veld sleept. De beste methode om ze dichterbij te krijgen is vanuit een (mobiele) schuilhut te werken. Tegenwoordig is het erg populair om speciale

DE FOTOGRAAF EN ZIJN FOTO: BLIK OVER BOCHTJESPLAAT, LAUWERSMEER

MICHAEL
KOPIJN

Blik over Bochtjesplaat, Lauwersmeer na een fikse regenbui. © Michael Kopijn

OVER DE FOTO

Dit is één van mijn favoriete natuurgebieden waar elk seizoen wat te beleven valt. Deze foto is genomen vanaf de Friese kant bij Esonstad en overtreedt (bewust) [de regel van derden](#).

Canon EOS 1d Mark III, EF 16-35 f/2.8L II,
Lee 0.6 (2-stops) ND Hard Grad, 1/100, f/9,
ISO 100, 16mm

foto's: www.michaelkopijn.nl

videos: www.nederbirds.nl

contact: michael@nederbirds.nl

Klik op de foto voor een grote versie.

EEN GERINGDE RUIGE DAME IN BUITENDIJKS GEBIED VAN FRYSLÂN

RUDY
FOPMA

VOGELRINGGROEP
BERGUMERMEER

Ruigpootbuizerd; volwassen vrouw. © Peter Das

Als ringer ben ik aangesloten bij de Vogelringgroep Bergumermeer. Eén van de projecten waar wij aan mee doen is het RAS-project (winter-) Buizerd en RAS-Torenvalk. RAS staat voor Retrapping Adults for Survival. Dit project richt zich specifiek op het meten van de overleving, verspreiding en leeftijdsopbouw van een vogelsoort, in dit geval dus de Buizerd en de Torenvalk. Dat doen we door zoveel mogelijk terugvangsten of waarnemingen van deze vogelsoorten binnen een vastomlijnd gebied te verzamelen. Daartoe worden de vogels van een kleurring voorzien.

Onder het project van de Buizerd valt ook de Ruigpootbuizerd. De Ruigpootbuizerd is de buizerd

van het noorden, en is een zeldzame wintergast in Nederland. In jaren met een goed broedsucces en veel oostenwind in de trektijd zijn er meer dan in andere jaren. De vogels zijn vrij plaatstrouw, wat dus betekent dat ze meerdere jaren achtereen op dezelfde plaats kunnen overwinteren. In de winterperiode vangen wij de Ruigpootbuizerds en ik wist dat er bij ons in de buurt (Noord-Fryslân) vorig jaar twee Ruigpootbuizerds de winter hadden doorgebracht. Vorig jaar hebben we meerdere pogingen ondernomen om één van deze vogels te vangen voor ons onderzoek, maar dat wilde toen niet lukken. Afgelopen winter was er nog geen waarneming van een Ruigpootbuizerd in dat gebied, maar toch wou ik daar eens kijken. Samen met Epi Mulder was ik een keer op pad was om te ringen. Bij het gebied aangekomen zag ik meteen al, ver weg, een buizerd op een hek zitten. Deze vloog even naar de grond en meteen het hek weer op, waardoor ik mooi de witte staart met zwarte eindband kon zien; Ruigpootbuizerd! Ondanks dat deze vogel vrij ver van de weg zat, wou ik toch een poging wagen deze te vangen. Doordat het een winterse ochtend was, en alles wit van de rijp dacht ik wel een kans te maken. En ja hoor, binnen een halve minuut was de vogel gevangen! Omdat wij niet heel vaak een Ruigpootbuizerd vangen, en het voor mij de eerste keer was, leek het me verstandig om contact op te nemen met mijn meer ervaren collega- ringer

Peter Das. Hij was thuis, en super enthousiast kwam hij meteen onze kant op.

Als u een gekleurringde roofvogel ziet en u kunt de lettercombinatie aflezen/fotograferen, dan horen wij dat graag. Wij willen dan graag weten wat de kleur van de ring is, de lettercode, de datum en waar de vogel is gezien. Ook zijn de ringgegevens van gewonde of dood gevonden vogels welkom. Uiteraard krijgt u dan alle gegevens van de betreffende vogel.

© Peter Das

Voor informatie of terugmeldingen
mail: rudyfopma@home.nl

EEN GERINGDE RUIGE DAME IN BUITENDIJKS GEBIED VAN FRYSLÂN

RUDY
FOPMA

VOGELRINGGROEP
BERGUMERMEER

*** noot van de redactie:**

tijdens de Integrale
Roofvogeltelling op
25 februari heeft
Meino Zondervan
op de kwelder
van Noorderleech
deze ruigpootdame
teruggezien!

Het moment van loslaten van het vrouwtje Ruingepootbuizerd door Epi Mulder. © Peter Das

Zaterdag 21 januari organiseerden we een vogelakker-velddag voor betrokken boeren, vrijwilligers en andere geïnteresseerden. We verzamelden om negen uur op Groenvoederdrogerij BV Oldambt te Oostwold. Na ontvangst met koffie thee hield Ben een openingspraatje waarin hij de nadruk legde op het belang van de Vogelakkers; later op de dag in het veld zou ook duidelijk blijken waarom deze vogelakkers zo belangrijk zijn voor vogels, ook in de winter. Vervolgens vertelde Oike over wat een Vogelakker nu eigenlijk is en de werking er van. Daarna kreeg akkerbouwer Anita Buijs het woord om te vertellen over haar ervaringen met Vogelakkers. Op hun bedrijf in Bellingwolde hebben ze al een aantal jaren Vogelakkers en vorig jaar hebben ze nog eens 5 hectare ingezaaid. Jules Bos vertelde over de samenwerking van Vogelbescherming Nederland met Werkgroep Grauwe Kiekendief voor het aanleggen van Vogelakkers voor Blauwe Kiekendieven en Velduil in het waddengebied. Met enkele plaatjes liet ik zien van wat er gedurende het seizoen aan soorten op de vogelakker zijn aangetroffen tijdens mijn tweewekelijkse tellingen. Aansluitend vertelde Luit Heikens van Groenvoederdrogerij BV Oldambt hoe de luzerne van de Vogelakkers verwerkt wordt en gaf een rondleiding door de drogerij.

Zaterdag 21 januari 2017 Vogelakker-velddag: excursie en telling

De Vogelakker is een beheermaatregel die is ontworpen als foerageergebied voor kiekendieven. In het kader van het beschermingsplan Blauwe Kiekendief en Velduil zijn er Vogelakkers aangelegd in o.a. Oost-Groningen.

Programma

9:00 uur	start met koffie en thee bij Groenvoederdrogerij BV Oldambt Langeweg 5, Oostwold
9:15 uur	uitleg bedoeling en werking Vogelakker
10:15 - ± 12:30 uur	excursie
13:00 uur	in kleine groepen simultaan tellen op Vogelakkers
16:00 uur	verzamelen ter afsluiting. Bijpraten onder het genot van een stevige wintersoep.

WERKGROEP GRAUWE KIEKENDIEF

Deze dag staat in het teken van het informeren van belangstellenden en betrokkenen over de bedoeling en werking van een Vogelakker, gevolgd door het gelijktijdig tellen van meerdere Vogelakkers.

Voor elk wat wils: de dag start met enkele presentaties op Groenvoederdrogerij BV Oldambt over de verschillende aspecten van Vogelakkers. Vervolgens kan je tijdens een excursie Vogelakkers in het veld bekijken. Na de excursie zullen in kleine groepen simultaan op verschillende Vogelakkers de aanwezige vogels en andere dieren geteld worden.

Tot nu toe worden de Vogelakkers in Flevoland, Groningen en op Texel iedere veertien dagen geïnventariseerd. Graag willen we deze keer op zoveel mogelijk Vogelakkers in Midden- en Oost-Groningen tegelijk tellen, om van één dag een momentopname te hebben onder gelijke telomstandigheden.

Graag van tevoren aanmelden, vóór 20 januari 2017, laat dan weten of:

- je alleen of met meerdere mensen komt,
- of je een dagdeel (ochtend of middag) of de hele dag komt.

Aanmelden kan bij Madeleine Postma:
mail madeleine.postma@grauwekiekendief.nl of bel 06 29 26 99 78

Voor de mensen die de hele dag komen: denk zelf aan proviand voor overdag.

Daarna was het tijd om het veld in te gaan. Met een stoet auto's vertrokken we naar de Vogelakker van Harry Kremer bij Finsterwolde. Daar kregen we gelijk een leuke verrassing: er vlogen zeven Kraanvogels over ons heen. Terwijl Harry Kremer zijn verhaal hield

vloog er een Smelleken achter hem langs en waren er verschillende Blauwe kiekendieven aan het jagen. In de middag gingen we in groepjes uiteen om op de verschillende Vogelakkers te gaan tellen. In de tabel een overzicht met wat we die dag met elkaar zoal aan

VOGELAKKER-VELDDAG 21 JANUARI 2017

JITTY
HAKKERT

*Twee jagende Blauwe Kiekendieven, in de verte een
Buizerd op paal. © WGK*

soorten op of in de buurt van de Vogelakkers hebben gezien, gehoord en ingevoerd op Waarneming.nl. Het zijn waarnemingen op Vogelakkers bij Finsterwolde, van twee Vogelakkers in Bellingwolde en van de Vogelakkers bij het Schildmeer. Het kan dat er enkele vogels zoals bijvoorbeeld Blauwe Kiekendieven door dubbel zijn ingevoerd omdat ze heen en weer zwierven tussen de verschillende Vogelakkers.

Dit jaar wordt er nog eens 53 hectare nieuwe Vogelakkers bij zeven boeren in Oost-Groningen ingezaaid. Dit is nog naast de 38 ha Vogelakkers die in 2016 bij zes Groningse boeren zijn ingezaaid. In Fryslân wordt in 2017 op twee plekken 7,5 hectare ingezaaid (er lag sinds 2016 al 12 hectare bij het Hegewiersterfjild), en op Texel nog eens 21 ha bij vierboeren van [ANV De Lieuw](#) (naast de 48 ha die er al bij drie boeren en bij Natuurmonumenten ligt). De 55 ha Vogelakkers bij het Schildmeer en de 14 hectare in de Noordpolder die in 2013 waren aangelegd, worden dit jaar opnieuw ingezaaid. Bij elkaar flink wat foerageerhabitat voor veel (roof)vogels!

Lijkt het je leuk om mee te helpen met het tellen van deze Vogelakkers dan zouden we daar erg blij mee zijn, want hoe vaker ze geteld worden, hoe completer het beeld wordt. De eerste nulmetingen op de percelen van nieuw aan te leggen Vogelakkers zijn gedaan en dat levert meestal alleen een paar hazen op. Het leuke van zo door het veld banjeren is dat het je op plekjes brengt waar je normaal niet snel komt, en dat levert steeds leuke waarnemingen op, zoals een roepende Ruigpootbuizerd en op meerdere plekken zingende Roodborsttapuiten. Interesse? Of wil je meer informatie? Neem contact op met: Jitty Hakkert. Mail jitty.hakkert@grauwekiekendief.nl of bel 06 46024964.

SOORT	AANTALLEN
Blauwe Kiekendief	24 (3 man, 14 vrouw en 7 onbekend)
Blauwe Reiger	06
Boomleeuwerik	11
Buizerd	21
Fazant	02
Frater	60
Geelgors	04
Graspieper	34
Grauwe Gans	250
Groenling	18
Grote Lijster	01
Grote Zilverreiger	18
Haas	26
Holenduif	11
Kramsvogel	12
Putter	02
Ree	43
Rietgors	39
Ruigpootbuizerd	04
Slechtvalk	01
Smelleken	02
Torenvalk	11
Veldleeuwerik	39
Vink	54
Waterpieper	02
Watersnip	03

*Putters en Rietgors,
vaste bezoekers van de
Vogelakkers. © WGK*

*Minstens een tiental
Grote Zilverreigers en
Blauwe Reigers tijdens
een bezoek aan de
Vogelakker bij het
Schildmeer. © WGK*

*Bezoekje van een
Rode Wouw aan
de Vogelakker in
Flevoland. © WGK*

*Een rondje met
vrijwilligers over
de Vogelakker bij
Bellingwolde. © WGK*

EEN PECH- OF GELUKSVOGEL? GELUK BIJ EEN ONGELUK

THIJS
GLASTRA

Op zaterdag 28 januari reden mijn vader (Marco Glastra) en ik (Thijs Glastra), samen op de parallelweg langs de dijk tussen Lauwersoog en de Bantpolder. Er moest op de dijk in een groep Rotganzen een zeldzame Witbuikrotgans zitten. We hadden de vogel al vrij snel gevonden, en konden deze fraai bewonderen. Maar al gauw sloeg de sfeer om toen we vanuit onze ooghoeken een roofvogel op de autoweg aangereden zagen worden. Vanaf de plek waar wij stonden zagen we dat de vogel nog leefde. Zo snel als we konden zijn we naar de vogel toe gereden. We konden niet voorkomen dat er een auto over de vogel gered, maar hij werd gelukkig niet geraakt door de wielen of onderkant. Dichterbij gekomen bleek het ook nog eens om een zeldzame Ruigpootbuizerd te gaan. Een soort die hier in Nederland met slechts enkele tientallen exemplaren overwintert. Snel heb ik mijn handschoenen aangedaan en ben de weg op gerend. Met zwaaiende bewegingen een naderend busje weten te stoppen en toen gauw de vogel gepakt die nog sterk genoeg was om met zijn klauwen door mijn handschoenen heen te komen. De vogel hebben we snel gecheckt op verwondingen en breuken maar konden niks vinden. Vervolgens hebben we de vogel op de dijk gezet en zijn we bij de auto gaan staan om hem te observeren.

Ruigpootbuizerd. © Thijs Glastra

EEN PECH- OF GELUKSVOGEL? GELUK BIJ EEN ONGELUK

THIJS
GLASTRA

Ruigpootbuizerd na de aanrijding op de dijk gezet om te observeren, 28 januari 2017. © Thijs Glastra

Echt goed zag het er niet uit, maar na een paar minuten kregen we toch de hoop dat het allemaal wel goed zou komen. Mijn vader heeft Werkgroep Grauwe Kiekendief gebeld om te vragen wat we het beste konden doen, omdat de werkgroep veel ervaring heeft met de Ruigpootbuizerd. Madeleine zei dat we het beste de vogel (indien deze niet goed meer kon vliegen) naar de [Fûgelhelling](#) in Ureterp konden brengen.

In de tussentijd waren er al twee belangstellende vogelaars gestopt die zich natuurlijk afvroegen wat er aan de hand was, zo rustig zie je natuurlijk niet vaak een Ruigpootbuizerd zitten. De vogel keek ondertussen al weer fanatiek om zich heen, maar vliegen deed hij

niet. Na 20 minuten wachten stopte er nog een auto. Een man (Bareld) met zijn zoontje stapte uit en vertelde dat hij ervaring had met het vangen van roofvogels. Na nog 5 minuten toe te hebben gekeken (de vogel had meerdere pogingen tot vliegen gedaan maar het bleef bij zwevende hupjes) hebben we samen met Bareld besloten de vogel te vangen en naar een vogelopvang te brengen. Al gauw had Bareld de vogel in zijn handen en wist hij ons te vertellen dat de vogel gelukkig niks gebroken had maar dat er wel een zwelling in de vleugel zat door de klap. Het was daarom noodzakelijk om de vogel naar een vogelopvang te brengen zodat hij rustig kon herstellen. We kozen ervoor om naar de dichtstbijzijnde vogelopvang te rijden, Vogelkustasiel de [Fûgelpits](#) in Moddergat.

Daar aangekomen werden we ontvangen door Gaatske van de Fûgelpits. Bareld overhandigde haar de vogel. Ze zei dat ze goed voor hem zou zorgen, en dat de kans redelijk was dat hij er weer bovenop zou komen omdat de vogel dus niets gebroken had. Door het lichtere gewicht en de dunnere poten vermoedde we dat het om een mannelijke Ruigpootbuizerd zou gaan. De vogel werd in een kooi gezet, om na een dag in de vliegkooi te belanden, waar hij wat meer ruimte had om wat te bewegen en te vliegen.

Op donderdag 9 februari heb ik samen met Peter en Erik van Vogelringgroep Bergumermeer de Ruigpootbuizerd

bezoekt. De vogel oogde weer zeer actief en gezond. Deze dag hebben we de vogel opgemeten (staart, vleugels, poten etc.) en gewogen. Uit deze gegevens kon inderdaad de conclusie worden getrokken dat het om een man ging. We hebben de vogel ook geringd met een metalen ring en een kleurring (wit met de zwarte letters NY). Door de vogel te ringen kan hij hopelijk door middel van terugmeldingen gevolgd worden.

De opgeknapte Ruigpootbuizerd werd gemeten, gewogen en geringd. © Thijs Glastra

EEN PECH- OF GELUKSVOGEL? GELUK BIJ EEN ONGELUK

THIJS
GLASTRA

De herstelde Ruigpootbuizerd wordt op 15 februari 2017 losgelaten. © Thijs Glastra

Omdat de vogel zo actief was heb ik samen met Bareld en Gaatske vervolgens een datum afgesproken om de vogel vrij te laten. Woensdag 15 februari was de dag dat de vogel weer de wijde wereld in mocht. Samen met Bareld en zijn zoontje zijn we naar de Fûgelpits gereden. Die middag hebben we de Ruigpootbuizerd weer vrijgelaten. De vogel vloog goed weg en ging bij de dijk in een boom zitten om vervolgens eens rustig de omgeving in zich op te nemen. Dat je na ruim twee week de vogel die je gewond van de weg geraapt hebt weer zo goed ziet wegvliegen geeft een zeer voldaan gevoel!

DE VOGEL VLOOG GOED WEG EN GING BIJ DE DIJK IN EEN BOOM ZITTEN

Nog leuker werd het toen de vogel op 19 februari door een vogelaar [hier](#) werd gemeld. De witte kleurring met de zwarte letters NY was duidelijk te zien. Kortom, de vogel leek het weer goed uit te houden in het Lauwersmeergebied. Dat er nog vele terugmeldingen van deze Ruigpootbuizerd mogen volgen!

TELLEN OP SLAAPPLAATSEN VAN BLAUWE KIEKENDIEVEN

JITTY
HAKKERT

Afgelopen najaar zijn we begonnen om zoveel mogelijk slaapplekken van Blauwe Kiekendieven in kaart te brengen en daar wekelijks tot tweewekelijks te tellen. Met de tellingen willen we het aantalsverloop op de slaapplekken volgen, om zo een indruk te krijgen hoeveel Blauwe Kiekendieven in de winter gebruik maken van het gebied. Op een aantal slaapplekken verzamelen we ook braakballen om meer te weten te komen over het dieet van Blauwe Kiekendieven in de winter. De meeste van deze slaapplekken worden jaarlijks gebruikt en zijn veilige plekken waarvan het wenselijk is dat ze stand gehouden worden.

De inventarisaties en tellingen zijn gedaan vanaf het najaar tot en met het voorjaar. In provincie Groningen hebben we met een groepje vrijwilligers een zestal slaapplekken gevolgd. Hiervoor hebben we een appgroep in het leven geroepen. Dit werkt erg leuk en het is een goede manier om elkaar op de hoogte houden en het biedt de mogelijkheid om aan te sluiten wanneer het je uitkomt om te gaan tellen bij een slaapplek. De waarnemingen voeren we vervaagd in op Waarneming.nl.

HOE TELLEN?

De tellingen startten een uur voor zonsopkomst of -ondergang tot drie kwartier of een uur erna. De kunst

is om op een plek te staan van waar je het beste overzicht hebt over een slaapplek. Het bleek niet altijd gemakkelijk te zijn om te zien hoeveel vogels er precies gingen slapen. Enkele kiekens zitten soms al een tijd in het gebied (voorverzamen) voordat ze opvliegen om naar hun slaapplek te gaan. Of sommige vogels vliegen weer op om nog even rond te klooiën met de vogels die nieuw binnenkomen, of worden 'opgepest' door nieuwe binnenkomers. Dan zijn er zeer waarschijnlijk ook vogels die zo laat binnenkomen dat ze voor ons niet meer zichtbaar zijn, omdat het simpelweg te donker is. Het is dan ook goed om de ene dag bij zonsondergang te tellen en direct de daarop volgende ochtend bij zonsopkomst, om te zien of de aantallen overeenkomen met de avond ervoor.

UITSLAPER

Op woensdag 1 maart 2017 stonden we 's morgens met een groepje vrijwilligers bij een slaapplek bij Blijham. Het idee was om eerst de vertrekkende vogels te noteren en daarna braakballen te verzamelen. Om 07:02 uur zagen we de eerste Blauwe Kiekendief opvliegen. In het halfuur erna vlogen er nog eens dertien op, met om 07:45 uur nummer veertien. Om 8:30 uur was er al drie kwartier geen vogel meer opgevlogen, dus gingen we ervan uit dat alle vogels wel vertrokken waren en zijn we richting slaapplek gelopen. Het ging

Slaapplek bij het 't Roegwold, meestal vliegen er meerdere vogels tegelijk rond. © WGK

om een waterbergingsgebied met riet, vanaf de dijk die eromheen loopt zochten we naar een plek waar we het gebied in konden lopen. Helaas bleek het water veel te hoog te staan voor alleen laarzen, dus keerden we terug naar de auto's. Nadat we via de dijk weer helemaal om het gebied heen gelopen waren, vloog er om 09:07 onverwachts nog een mannetje op!

DROGE VOETEN

Voor het verzamelen van braakballen is het nodig om zo nauwkeurig mogelijk de zitplekken op de slaapplekken te peilen door bijvoorbeeld met een gps puntjes 'te schieten' naar de invalplekken en/of zichtlijnen te

TELLEN OP SLAAPPLAATSEN VAN BLAUWE KIEKENDIEVEN

JITTY
HAKKERT

In waadbroek naar de slaapplek in het waterbergingsgebied bij Blijham om braakballen te zoeken. © WGK

Slaapplaats in de duinen van Texel van vijf vogels. © WGK

VERDER MET TELLEN

We zoeken en tellen niet alleen in Groningen naar slaapplekken van Blauwe Kiekendieven; ook in Friesland, Flevoland en op Texel proberen we deze slaapplekken te vinden en bij te houden. De komende tijd blijven we doorgaan met het tellen op slaapplekken, om te zien hoe zo'n slaapplek zich in de loop van de

tijd ontwikkelt. Op 15 maart bijvoorbeeld hadden we de eerste Bruine Kiek tussen de Blauwe, en wanneer zullen de eerste Grauwe Kieken zich op de slaapplekken laten zien? Dat blijft spannend!

Heb je belangstelling om mee te doen?

Neem dan contact op met Jitty Hakkert: 06-46024964.

*Eerste hectares vogelakker in Vlaanderen worden ingezaaid.
© Freek Verdonckt*

Het heeft even geduurd, maar nu het Soortbeschermingsplan Grauwe Kiekendief definitief uit de startblokken is geschoten, duiken ook de eerste vogelakkers op in Vlaanderen. Dit voorjaar werd zo'n 24 hectare ingezaaid, de komende jaren moet nog een veelvoud volgen. Het recept en beheer zijn quasi identiek aan dat van de Groninger vogelakkers. De boeren worden begeleid door het Regionaal Landschap Zuid-Hageland, die de coördinatie van het plan kiekendief op zich neemt.

Om de schaarse middelen efficiënt in te zetten werd een strenge selectie gemaakt van de meest kansrijke leemplateaus van Haspengouw en een stukje Westhoek. En daar zitten parels tussen, zo bleek vorige maand nog tijdens een rondje Haspengouw met Werkgroep Grauwe Gors en Ben Koks.

DIT VOORJAAR WERD ZO'N 24 HECTARE INGEZAAID

De vogelakkers zijn vorige week ingezaaid door de deelnemende landbouwers, het is nu aan de vrijwilligers om het potentieel aan nieuwe broedsoorten op te zoeken. Dat vraagt heel wat tijd en energie om te speuren in het veld, zeker als we ook de vinger op de pols willen houden voor de Grauwe Gors. Die heeft in Haspengouw nog een laatste bolwerk, maar ziet de laatste jaren enorm af.

Daarom roept de Werkgroep Grauwe Gors ook dit jaar weer alle akkervogelaars samen voor een gezellig en werkijverig Kiek'n Gors weekend, en wel van vrijdag 9 tot zondag 11 juni 2017. De locatie blijft de hoeve van Chapeauveau temidden van het ondertussen gerenommeerde plateau van Outgaarden. Iedereen die meezoekt, krijgt kost en inwoning. Slapen kan je in een tentje of slaapzaal. Lees er meer over én schrijf je in op www.grauwegors.be

© Freek Verdonckt

KIEK'N GORS WEEKEND: AKKERVOGELAARS GEZOCHT VAN 9 TOT 11 JUNI 2017

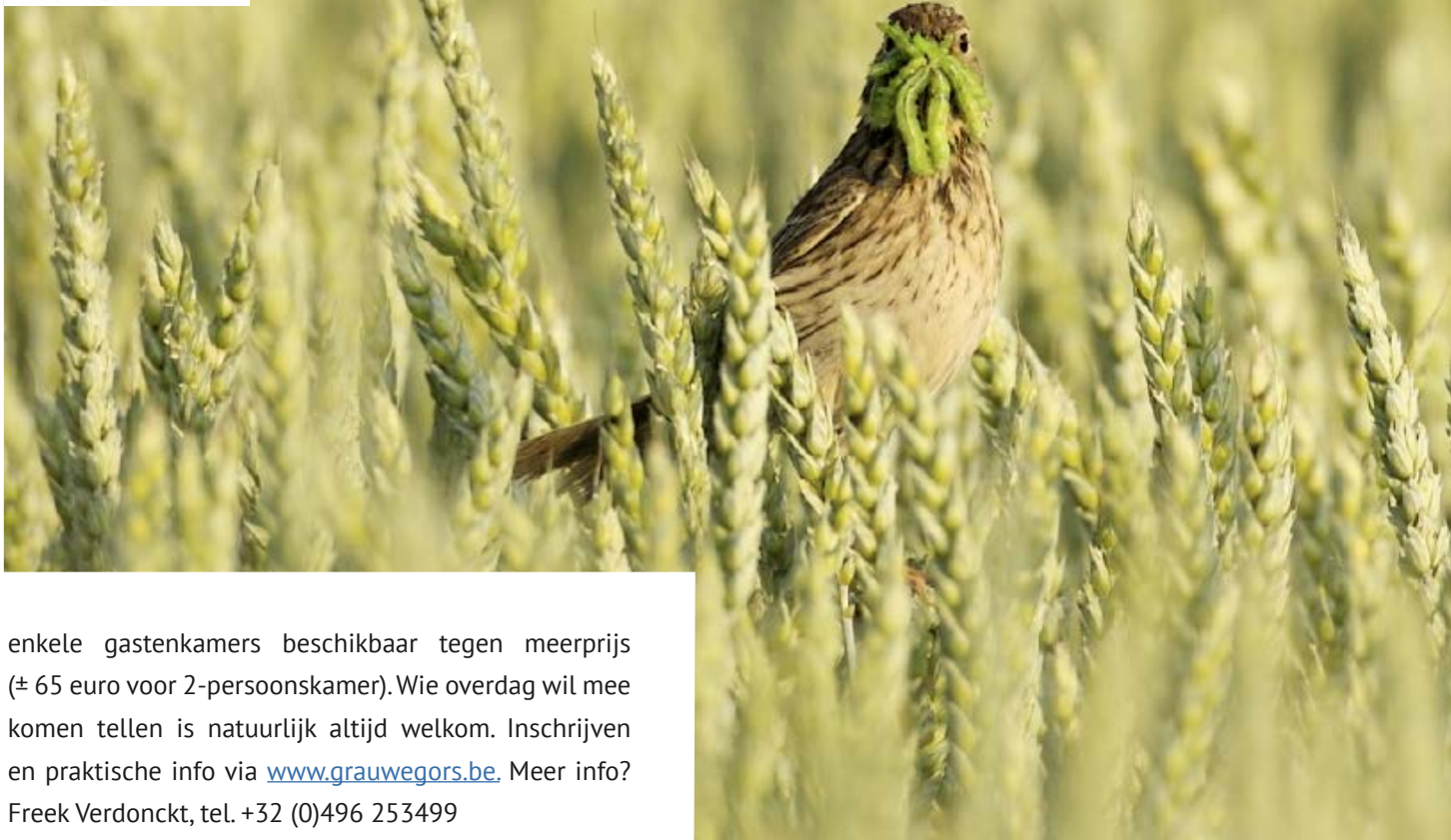
WERKGROEP GRAUWE GORS

Na een succesvolle eerste editie organiseert Werkgroep Grauwe Gors samen met Natuurpunt, Werkgroep Grauwe Kiekendief (NL) en Regionaal Landschap Zuid-Hageland opnieuw een zoekweekend voor akkervogels. We trekken in teams de Haspengouwse kouters in met twee missies: broedverdachte kiekendieven spotten en onze laatste Grauwe Gorzen in kaart brengen.

We houden het concept ongewijzigd. De organisatoren zorgen voor kost en inwonen in een prachtige vierkantshoeve temidden van het plateau van Outgaarden. Na het veldwerk bespreken we de resultaten tussen pot en pint en schuiven we aan tafel om van Jessy's kookkunsten te genieten. We voorzien opnieuw topsprekers over boeiende onderwerpen. Er wordt geen bijdrage gevraagd van de deelnemende vrijwilligers - buiten een alert paar ogen natuurlijk.

MEEDOEN?

Het zoekweekend start op vrijdag 9 juni om 18:00 uur (avondeten voorzien) en eindigt op zondag 11 juni om 14:00 uur. Inschrijven is nodig want de plaatsen zijn beperkt. Voor de formule met overnachting en eten is er plaats voor zo'n 35 gemotiveerde tellers. Er zijn twee slaapzalen, maar ook kamperen in eigen tentje is mogelijk. Voor wie meer luxe wil, zijn er

enkele gastenkamers beschikbaar tegen meerprijs (± 65 euro voor 2-persoonskamer). Wie overdag wil mee komen tellen is natuurlijk altijd welkom. Inschrijven en praktische info via www.grauwegors.be. Meer info? Freek Verdonckt, tel. +32 (0)496 253499

Graspieper. © WGK

Veel van jullie zijn regelmatig in het veld te vinden. Is het niet om gewoon lekker te genieten dan is het wel om inmiddels massaal akkervogels c.q. vogels van het openlandschap te tellen. Vooral door het tellen komen we voor het vogels kijken in niet voor de hand liggende gebieden. Belangrijk om juist dan al je waarnemingen zoveel mogelijk in te voeren op Waarneming.nl.

Ben je bijvoorbeeld onderweg van je ene naar je andere telpunt en zie en/of hoor je een Graspieper of Veldleeuwerik, dan zou het jammer zijn om die niet zichtbaar te maken op de kaart. Natuurlijk zijn er waarnemingen waar je voorzichtig mee moet zijn om die openbaar te maken, zoals bijvoorbeeld een Havik in mogelijk broedgebied. Zet die daarom dan vooral altijd onder embargo (verborgen).

Maar al die Gele Kwikstaarten, doortrekkende Tapuiten, Scholeksters of de overal opduikende Roodborsttapuiten enzovoorts zijn het waard om als waarnemingen ingevoerd te worden.

Dan onze vraag of je de door jou ingevoerde waarnemingen op Waarneming.nl zou willen te linken aan de pagina met waarnemingen op onze site. Dit kan heel eenvoudig door via Waarneming.nl een lidmaatschap aan te maken met Werkgroep Grauwe Kiekendief. Hoe? [Klik](#) hier voor een korte instructie.

Dit is een zeer bekende foto van een vrouwtje Grauwe Kiekendief met nestmateriaal boven koolzaad, gemaakt door Hans Hut. We plaatsten deze foto op Facebook bij de aankondiging van een lezing van ons.

Dély Faye (Albert), de man die ons in Senegal een aantal keren onderdak heeft geboden en heeft meegeholpen met ons veldonderzoek reageerde zoals voor hem gebruikelijk in het Frans. Wanneer je zijn opmerking en ons antwoord vervolgens op Facebook automatisch laat vertalen krijg je hele bijzondere zinnen en een bijna niet te volgen conversatie...

Dély Faye:

Ca est le busard cendre en chasse vraiment j'aime la nature tres joli

Automatisch vertaald:

Dit is de grauwe kiekendief op jacht herkend*. ik hou van de natuur heel mooi

Werkgroep Grauwe Kiekendief:

Elle descende sur sa nide (en construction) avec du matériel vegetal.

Automatisch vertaald:

Ook uitstappen op haar nest (in aanbouw) met apparatuur vegetal.

* Grappig om bewust te worden hoe onbekend het beeld van een vrouwtje Grauwe Kiekendief die met nestmateriaal naar haar nest gaat voor Dély Faye (Albert) is. Hij kent natuurlijk alleen het gedrag van de overwinterende kiekendieven.

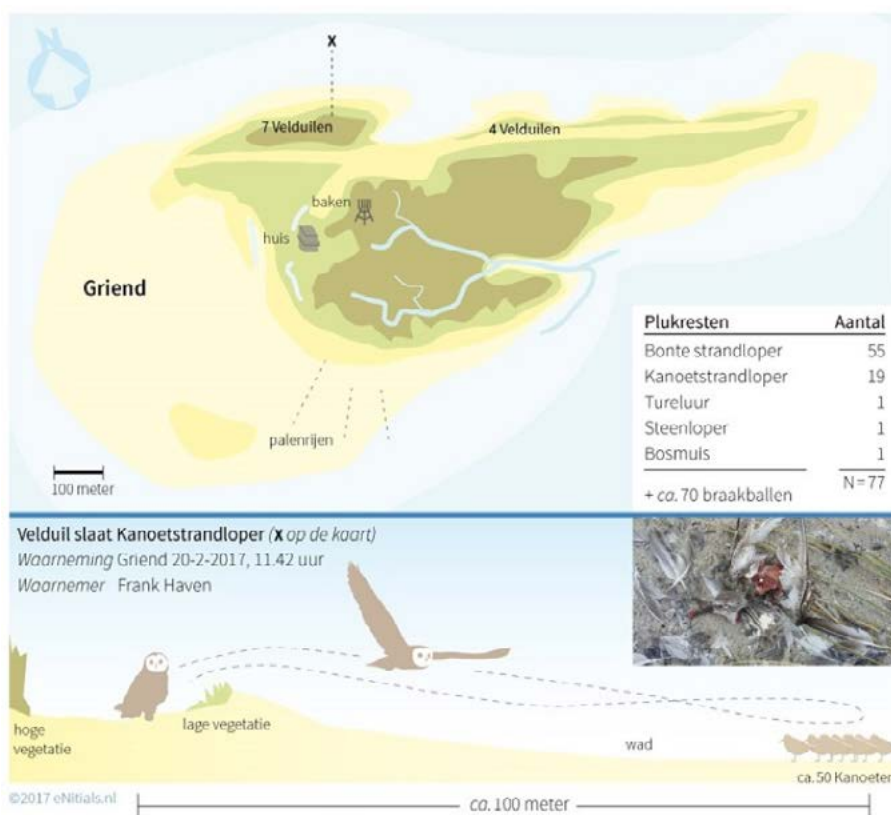
Student (Groenhorst Almere) en vrijwilliger Frank Haven heeft in de afgelopen winter gedurende zijn stageperiode onder andere meegeholpen met het verzamelen van braakballen van Velduilen. Ben Koks nam Frank daarvoor mee naar Griend. Nadat ze in twee dagen succesvol vele braakballen en plukresten

hadden verzameld, mocht Frank nog een dagje langer met de vogeltellers blijven. Zo kwam het dat hij wel een hele bijzondere waarneming deed: *hoe een Velduil een Kanoet vangt*. Bijgevoegd een grafische weergave van het ooggetuigenverslag van Frank Haven.

Sinds onze vorige nieuwsbrief schreven we zes natuurberichten voor de website van Nature Today:

1. [Graanstoppels en/of groenbemesters? De invloed van het landbouwbeleid op akkervogels](#)
2. [Zeldzame gorzen op wintervoedselveldjes](#)
3. [Opmerkelijke onderbrekingen in de dagelijkse vluchten van trekkende Grauwe Kiekendieven](#)
4. [De uil met de korte oortjes eet wat de pot schaft](#)
5. [Primeur: Voor het eerst braakballen ontleed van Velduilen in de Sahel](#)
6. [Boer biedt akkervogels de ruimte op zijn bedrijf](#)

DUBBEL PECH?

VAN ALLES WAT

AGENDA

Op 11 april werden deze twee pechvogels door Hilbrand Schoonveld ten noorden van Roodeschool (N-GR) langs de weg gevonden. Spreken we hier van

verkeersslachtoffers of verkeersslachtoffer? Was de duif al voor de aanrijding gedood door de Slechtval of gebeurde het op het *moment suprême*?

© Hilbrand Schoonveld

6 MEI 2017 STARTDAG KIEKENDIEVENSEIZOEN OOST-GRONINGEN

9:00 uur start koffie/thee

10:00 uur kiekken zoeken

16:30 uur zoekresultaten bespreken, een eenvoudige doch
voedzame maaltijd nuttigen

17:30 uur avondpraatjes over broedseizoen 2016, lopende en
nieuwe projecten

18:30 uur afsluiting met koffie/thee

Meer informatie over locaties en aanmelden? Klik op de
afbeelding voor een pdf van de uitnodiging

AGENDA

20 MEI 2017 ZOEKDAG BLAUWE EN GRAUWE KIEKENDIEVEN FLEVOLAND

9:30 uur start koffie/thee

10:00 uur kieke zoeken

*16:30 uur zoekresultaten bespreken, een
eenvoudige doch voedzame maaltijd nuttigen
17:30 uur avondpraatjes over broedseizoen 2016,
lopende en nieuwe projecten*

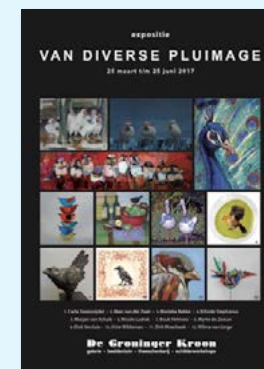
18:30 uur afsluiting met koffie/thee

*Meer informatie over locaties en aanmelden? Klik
op de afbeelding voor een pdf van de uitnodiging*

9 JUNI T/M 11 JUNI KIEK'N GORS WEEKEND VLAANDEREN

*Klik op de afbeelding voor meer informatie en/of
om je aan te melden.*

25 MAART T/M 27 JUNI EXPOSTIE: VAN DIVERSE PLUIMAGE

*Op het adres waar we op 6 mei verzamelen
voor de start van het kiekendievenseizoen is ook
galerie 'De Groninger Kroon' gevestigd. Op dit
moment is daar een expositie samengesteld van
diverse kunstenaars, met diverse kunstvormen en
van diverse vogels.*

Klik op de afbeelding voor meer informatie.